

Mnogi kritičari smatraju "slučaj Volere" (1) kao "književnu anomaliju" i definišu njegovo delo kao "novela en Libertad" (2). Valerino književno stvaralaštvo čine književna kritika, poezija, političke i istorijske studije, pozorišni komadi i romani. (3) Mi ćemo se u ovom radu bazirati na njegove romane i na način na koji ih je stvarao.

Svetozar Komević je u svom definisanju tehnike pripovedanja romana kaže da treba obuhvatiti sve pri analizi dela - strukturu, kompoziciju i stil, "tj. sva pitanja funkcionalne uslovljenosti, smisla i dejstva njihovih uzajamnih sredstava u celini." (4)

2.1. VALERINO POIMANJE KNJIŽEVNOSTI

Valera je bio protivnik socijalnog romana, kao i banalnog realizma konstumbrista, a pogotovu protiv naučnog i eksperimentalnog romana, s druge strane on ne liže fantastične romane, već je u suštini realista. Iako je njegov realizam više tiče unutrašnje prirode čoveka nego njegovog okruženja, to je realizam duše i duševnih stanja. (5)

Što se tiče romana Mosamor Valera ga definiše kao "un libro de caballerias a lo moderno", dok ga Avalje - Arse (Avalle - Arse) svrstava u "gozne entre la novela histórica realista y la modernista", a Herman Guljon (German Gullón) smatra da je najveći nedostatak ove knjige kontradiktornost između tehnike realističkog pripovedanja i teme priče koja izlazi iz okvira ovog književnog pokreta. (8)

Valera je imao drugačije književne principe od ostatka generacije šesdesetosme u mnogim kritičkim studijama je izneo svoje stavove o književnosti. Osnova njegove teorije je pojam romana kao poezije. Za njega roman nije ni istorija, ni nauka, ni filozofija a iako nije napisan u formi stihova ne znači da nije poezija.

"Poesía pues, son las novelas aunque poesía libre del metro, y con mayor licencia para descender de lo sublime y noble a lo vulgar que lo que estrictamente se llama poesía." Valera sebe smatra pripadnikom arte por el arte i tako definiše osnove svoje književnosti. (9,10)

2.2. PISMA KAO OBLIK IZRAŽAVANJA VALERE

U prvim romanima Cartas de un pretendiente, Pepita Jiménez, Maniquita y Antonio Valera koristi tehniku epistolarne forme. Monolog iskazan u formi pisma mu pomaže da odloži potrebu za akcijom u romanu. Takođe pismo je pogodno za predstavljanje psihičkog razvoja likova i njihovog vida percepcije svega oko sebe.

Za Luisa iz Pepite Himenez pisma imaju i dimenziju ispovesti. "Le escribo siempre como si estuviese de rodillas delante de usted." (11) Kad Luis prizna da je zaljubljen (izvrši čitavu psihičku metamorfozu) menja se tehnika pripovedanja i više se ne koriste pisma.

U delu Cartas de mi sobino u Pepiti Himenez, možemo uvideti i vremenski faktor, koji ulazi u strukturu ovog dela, jer se pisma raspoređena po datumima pa dobijaju formu dnevnika.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com